

Eyub

Jîana Eyubî

Zelamek li erdê ‘Us dijîya, navê wî Eyub bî. Ew zelamekê baş u bê kêmatî bî. U ji Xwidê ditirsa. U xu ji xirabîê dida rexeke. U Eyubî heft kurr u sê kiç radan. U hijmara kelupelê wî gehişte heft hizar sera ji miha u sê hizar ji hêştira, u pênc sed cutêt çêla u pênc sed kera.

Belê xizmet karê wî gelek bîn. U ew zelame ji hemî zelumê rojhelatê meztir bî. U kurrê wî fêr bîn ku xwarnê ber fireh li malê xudan in u daxwaza her sê xoşkê xû dikirin daku bişkdarîê têda bikin. U demê rojê daxwazkirna xwarnê bi dumahî dihatin, Eyubî gazî dikire kurrê xû, u ew pîruz dikirin u hêştir spêdê zî radibî. U li dîv hijmara wan ewî gurîet sutinê pêşkêş dikirin u digut, “Ne weku kurrê min gunneh diderheqa Xwidê da kirîn u gutinê ne baş gutbine Xwidê u Eyub li ser vê çendê berdewam bî.

Xwidê destîrê didite Iblîsî Eyubî ditaqî bikit

U rojekê Iblîsî li def Xudanî amade bî. Îna Xudanî pişîara Iblîsî kir, “Tu ji kêve diê?” Îna Iblîsî bersiv da, “Ji gerîana erdî u ez dinav da gerram.” Îna Xudanî gute Iblîsî, “Erê tu berê xû da kuîlê min Eyubî? Kes weku wî li erdê nîne – ew zelamekî bê kêmatî ye – u ji Xwidê ditirrsit u xu ji xirabîê dite rexeke.” Îna Iblîsî bersiv da, “Erê, ma bi her we Eyub ji Xwidê ditirrsit? Mane te li durê wî u li

durê mala wî u heçîê hey tekutan kirî? Te hemî karê wî yê pîruz kirîn. U te erd ji kelupelê wî tijî kirin. Belê heker tu jê bistînî, dê di rîê te da civîna dite te.” Îna Xudanî gute Iblîsî, “Eve ez dê heçîê hey deme destê te u li jêr desthelatî ya te, belê destê xû drêj ne ke yê daku jîanê bigehînim yê.”

U rojekê kurrê Eyubî u kiçê wî li mala birayê xû yê mezin dixwarin u mey vedixwarin. Êk hat def Eyubî u gutê, “Demê çêla kêlan dikir u dewar bi rex wan ve diçerîn, hêriş kerê Sebeîya bi ser me da girtin. U talan kirin u bi devê şîrî xulam kuştin. U ez bi tinê qurtal bîm daku bêm nuke bigehînim te.” U demê ew diaxift, êkê di hat u gut, “Baruvek ji esmana hate xwarê u pez u xulam hemî sutin u xwarin. U ez bi tinê qurtal bîm da nuke bigehînim te.” Demê wî diaxift, yê sîê hat u gut, “Sê tîp ji Kildanîya hêriş îname ser me, u hêştir talan kirin xulam bi devê şîrî kuştin. U ez bi tinê qurtal bîm da nuke bigehînim te.” U hêştir evî diaxift yê çarê hat u gut, “Kurrê te u kiçê te dixwarin u mey vedixwarin li mala birayê xû yê mezin. Bayekê dijwar ji ber yê hat, u her çar kujîet xanî êxistin u kete ser wan u hemî mirin u ez bi tinê qurtal bîm da bêm nuke bigehînim te.” Îna Eyub rabî u cukê xû dirrand. U pirça serê xû birrî u xû çav çavkî havête erdî u Xwidê perist u gut, “Ez rîz ji zikê deyka xû derketim, u dê rîz vegerrîm wêra henê, Xudanî da u

bir, u bila navê Xudanî pîruz bit.” Li vê hemîê Eyub diderheqa Xwidê da xelet ne bî u çî karê helhelî ne kirin.

Taqîkirna Eyubî ya dûê

U careka di Iblîsî li def Xudanî bi rêzgirtin amade bî. Îna Xudanî gute Iblîsî, “Erê, te berê xû da kuîlê min Eyubî? Ew zelamekî baş e u bê kêmatî ye. U kes weku wî nîne. U ji Xwidê ditirrsit u xu ji xirabîê didite rexeke u heta vê gavê yê li ser wî bê kêmatî ye. U her çende te ez li wî xirjandim daku bibê eger wêran bikim.” Îna Iblîsî bersiv da, “Pîst bi pîstî! Hindî miruve heçîê hey didit daku gurî xû bikit, belê demê tu dest dikî ye hestî u goştê wî, ew hîngê dê drîê te da civîna dite te.” Îna Xudanî gute Iblîsî, “Eve ez dê dime destê te, belê deruna wî biparêze.”

Eyub Tuşî Kulka dibit

Îna Iblîsî ji def Xudanî çû, u Eyub tuşî kulka kir u hemî leşê wî vegirt – her ji gupîtkî serê wî u heta binê pêt wî têkda bîne kulk. Îna Eyub di nîva xulîê da rînişt u dest havête qafkekê u kulkê xû pê xurandin. Îna jina wî gutê, “Erê heta vê gavê tu li ser bê kêmatî ya xû maî? Civîna bike Xwidê u bimire.” Îna bersiva wê da, “Tu weku miruvê nezan diaxivî. Ma dê bi xêrê ji def Xwidê qayîl bîn u bi xirabîê qayîl nabîn?” U devê hemîê da, lêvê Eyubî çî xeletî diderheqa Xwidê da ne gutin.

- Pirtuka Eyubî 1:1-2:1, 2:3-10